

עצור, מוח לפניה!

כאשר מתעורר רגש בלב, למוח יש תפקיד. עליו לבדוק האם רגש זה מתאים לרצון השם.

אם הבדיקה מעלה שיש כאן רגש שלילי, על המוח להשפיע על הלב ולהעמיד לו גבולות, באפן שלא ימסך את האדם למקומות לא טובים.

כך זה כשמדבר ברצון חזק לדברים גשמיים מיתרים או לא רצויים:

"שכל אדם יכול ברצונו שבמוחו להתאפק ולמשול ברוח תאוותו שבלבו, שלא למלאת משאלות לבו במעשה דבור ומחשבה, ולהסיח דעתו לגמרי מתאוות לבו..."

וכך זה כשמדבר בתגובות כלפי אנשים אחרים:

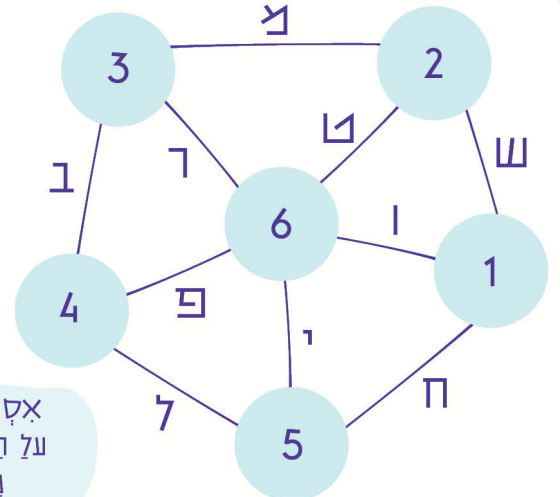
"וכן בדברים שבין אדם לחברו, מיד שעולה לו מהלב למוח איזו טינא ושנאה חס-ושלום, או איזו קנאה או כעס... אינו מקבלן כלל במוחו וברצונו. ואדרבה, המוח שליט ומושל ברוח שבלבו לעשות ההפך ממש, להתנהג עם חברו במדת חסד..."

(לקוטי אמרים תניא פרק י"ב)

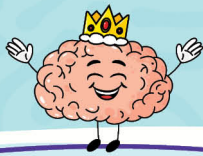

המוח מנסה להרגיע את הלב הנסער. הדביקו עדיקות מוח או לב על העגולים, לפי הבטויים הפתאמיים

1. זה אסור
2. בא לי
3. זה קשה, אבל נתגבר
4. תתאפק
5. אני עצבני
6. תחשב על משהו אחר

אספו רץ את האותיות שנוגזאות על הקוים המסגרים בין המוח ללב. נסו להרכיב מהן שתי מילים:

עצור, מוח לפניה!

כאשר מתעורר רגש בלב, למוח יש תפקיד. עליו לבדוק האם רגש זה מתאים לרצון השם.

אם הבדיקה מעלה שיש כאן רגש שלילי, על המוח להשפיע על הלב ולהעמיד לו גבולות, באפן שלא ימסך את האדם למקומות לא טובים.

כך זה כשמדבר ברצון חזק לדברים גשמיים מיתרים או לא רצויים:

"שכל אדם יכול ברצונו שבמוחו להתאפק ולמשול ברוח תאוותו שבלבו, שלא למלאת משאלות לבו במעשה דבור ומחשבה, ולהסיח דעתו לגמרי מתאוות לבו..."

וכך זה כשמדבר בתגובות כלפי אנשים אחרים:

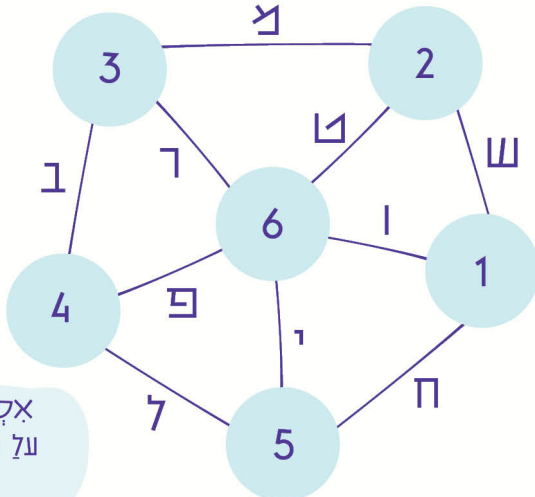
"וכן בדברים שבין אדם לחברו, מיד שעולה לו מהלב למוח איזו טינא ושנאה חס-ושלום, או איזו קנאה או כעס... אינו מקבלן כלל במוחו וברצונו. ואדרבה, המוח שליט ומושל ברוח שבלבו לעשות ההפך ממש, להתנהג עם חברו במדת חסד..."

(לקוטי אמרים תניא פרק י"ב)

המוח מנסה להרגיע את הלב הנסער. הדביקו עדיקות מוח או לב על העגולים, לפי הבטויים הפתאמיים

1. זה אסור
2. בא לי
3. זה קשה, אבל נתגבר
4. תתאפק
5. אני עצבני
6. תחשב על משהו אחר

אספו רץ את האותיות שנוגזאות על הקוים המסגרים בין המוח ללב. נסו להרכיב מהן שתי מילים:

כִּיס מְלֵא פְּרוּטוֹת

בעל החנות היהודי בעיר ראדין החליט לפתח את חנותו בשבת. רבי ישראל מאיר, בעל ה'חפץ חיים', קרא לו והעיר לו על כך. השיב הסוחר, שגפילת החנות בשבת תפגע בפרנסתו.

ענה לו ה'חפץ חיים' במשל:

לכפרי אחד היו שדות חטה גדולים. קצר הכפרי את החטה והוביל אל העיר אלפי שקלים מלאים בתבואה. שאל הכפרי את סוחר התבואה: "כמה תשלם לי עבור שקי החטה?". השיב הסוחר: "שמונים רובל בעבור כל שק". "וכמה שוים כל השקים?" המשיך הכפרי לשאול.

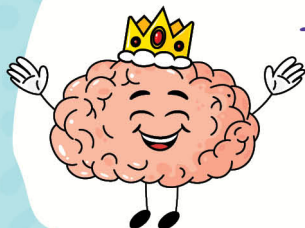
הציע הסוחר כך: "הפועלים יכניסו שק אחרי שק למחסן. על כל שק שהם יכניסו, אני פה בקפסה פרוטה אחת. כאשר יסימו – אתן לה שמונים רובל על כל פרוטה שבקפסה".

ואכן, הפועלים התחילו להכניס את השקים, ובקפסה הצטברה ערמת מטבעות. הכפרי הביט במטבעות הנוצצים ולא עמד בפתיו. כאשר הסב הסוחר את ראשו, הוא הושיט את ידו וגרף חפץ מטבעות אל כיסו. כך עשה שוב ושוב, וכאשר נגמרו השקים בענלה, נותרו בקפסה שתי פרוטות.

הסוחר שלם לכפרי שמונים רובל עבור כל פרוטה, והכפרי חזר לביתו עם מאה וששים רובל וכיס מלא פרוטות...

אלו האכר היה נותן להגיון לרסן את החשק המידי, היה חוזר עם סכום גבוה בהרבה. סיים ה'חפץ חיים' ואמר לבעל החנות: כל פרוטה שהנגד מרויח בחנות בשבת – היא עבורך הפסד של חלול שבת. בנהירתך אחר הרוח העכשווי אתה עלול לאבד חלילה את האשר והעושר האמתיים.

לוגדים וג'יג'ים

הלב שלי מאוד רצה _____ אבל אני התגברתי!

ספרתי בבית את הספור על הכפרי והפרוטות.

שמי: _____ כתיבה: _____

כִּיס מְלֵא פְּרוּטוֹת

בעל החנות היהודי בעיר ראדין החליט לפתח את חנותו בשבת. רבי ישראל מאיר, בעל ה'חפץ חיים', קרא לו והעיר לו על כך. השיב הסוחר, שגפילת החנות בשבת תפגע בפרנסתו.

ענה לו ה'חפץ חיים' במשל:

לכפרי אחד היו שדות חטה גדולים. קצר הכפרי את החטה והוביל אל העיר אלפי שקלים מלאים בתבואה. שאל הכפרי את סוחר התבואה: "כמה תשלם לי עבור שקי החטה?". השיב הסוחר: "שמונים רובל בעבור כל שק". "וכמה שוים כל השקים?" המשיך הכפרי לשאול.

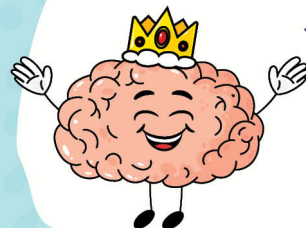
הציע הסוחר כך: "הפועלים יכניסו שק אחרי שק למחסן. על כל שק שהם יכניסו, אני פה בקפסה פרוטה אחת. כאשר יסימו – אתן לה שמונים רובל על כל פרוטה שבקפסה".

ואכן, הפועלים התחילו להכניס את השקים, ובקפסה הצטברה ערמת מטבעות. הכפרי הביט במטבעות הנוצצים ולא עמד בפתיו. כאשר הסב הסוחר את ראשו, הוא הושיט את ידו וגרף חפץ מטבעות אל כיסו. כך עשה שוב ושוב, וכאשר נגמרו השקים בענלה, נותרו בקפסה שתי פרוטות.

הסוחר שלם לכפרי שמונים רובל עבור כל פרוטה, והכפרי חזר לביתו עם מאה וששים רובל וכיס מלא פרוטות...

אלו האכר היה נותן להגיון לרסן את החשק המידי, היה חוזר עם סכום גבוה בהרבה. סיים ה'חפץ חיים' ואמר לבעל החנות: כל פרוטה שהנגד מרויח בחנות בשבת – היא עבורך הפסד של חלול שבת. בנהירתך אחר הרוח העכשווי אתה עלול לאבד חלילה את האשר והעושר האמתיים.

לוגדים וג'יג'ים

הלב שלי מאוד רצה _____ אבל אני התגברתי!

ספרתי בבית את הספור על הכפרי והפרוטות.

שמי: _____ כתיבה: _____